

Кислий Анатолій<https://orcid.org/0000-0001-8988-8242>

Researcher ID 0107511

Доктор філософських наук, доцент,
професор кафедри філософії та культурології
Національний університет
«Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка
(Чернігів, Україна) E-mail: a.kysliy@ukr.net

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ В СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

У статті розглянуто актуальне для освітянської та наукової спільноти питання академічної доброчесності. З'ясовано, що євроінтеграційні вектори розвитку України і відповідно вітчизняної вищої освіти спонукали до реформування та змін у законодавстві у цій сфері. Україна активно долучається до загальноєвропейських тенденцій в освіті та принципів академічної доброчесності як частини правової культури сучасного цивілізованого світу.

Метою статті є аналіз академічної доброчесності в сучасних умовах розвитку вищої освіти в Україні, пов'язаних з її реформуванням та інтенсифікацією використання цифрових технологій в освітньому процесі та науково-дослідній роботі.

Методологія дослідження. Дослідження базується на аналізі сучасних теоретичних концептів вітчизняних філософів, педагогів та юристів, що розглядають найбільш актуальні питання формування академічної доброчесності у вищій освіті в Україні. Для досягнення визначеної мети статті використано комплекс загальнонаукових теоретичних методів аналізу нормативної та наукової літератури, узагальнення теоретичного матеріалу.

Наукова новизна. У публікації з'ясовано, що формування академічної доброчесності є важливим пріоритетом для системи вищої освіти в Україні її якісного функціонування та конкурентного представлення в світовому освітньому просторі. Доведено, що ефективність культури академічної доброчесності залежить від рівня дотримання морально-етичних принципів, виконання норм законів та здатності усіх учасників освітнього процесу перетворити зовнішній контроль на власні внутрішні переконання доброчесності.

Висновки. Формування академічної доброчесності є важливим фактором якісного розвитку вищої освіти в Україні. Цей процес відбувається через продукування процедур та створення умов, які б не потребували вдаватися до академічної нечесності, виконуючи роль соціального контролю. Академічна доброчесність, що виражена у формі норм і дозволів, заборон і санкцій охоплює етичні й онтологічні виміри поведінки суб'єктів вищої освіти, впливає на формування їх професійної етики.

Ключові слова: академічна доброчесність, Закон України «Про академічну доброчесність», плагіат, вища освіта в Україні.

Постановка проблеми. Питання академічної доброчесності актуальне для усієї освітянської та наукової спільноти. Євроінтеграційні вектори розвитку України і відповідно вітчизняної вищої освіти спонукали до обговорення цієї теми на багатьох конференціях і круглих столах. Вона стала об'єктом наукових досліджень для юристів, педагогів, економістів, політологів, лікарів, філософів, філологів, державних службовців в тій мірі, на скільки вони займаються викладацькою та творчою науково-дослідною роботою.

Загострюють академічну дискусію складні процеси реформування вищої освіти та зміни в законодавстві у цій сфері. Україна активно долучається до загальноєвропейських тенденцій в освіті та до принципів академічної доброчесності як частини правової культури сучасного цивілізованого світу. Вперше поняття доброчесності на законодавчому рівні закріплено в

Законі України «Про освіту» в 2017 р. Відтоді актуальність питання академічної доброчесності піднялась на інший щабель осмислення, адже вагомим є не лише пошук сутнісних та змістових його основ, а й практичне втілення в життя з метою підвищення якості вищої освіти та покращення результатів наукових досліджень. До розроблення проєкту Закону «Про академічну доброчесність» були залучені законотворці та освітянська спільнота. Складність такої роботи полягала у відсутності подібних аналогів у законодавстві держав європейського простору і в той же час нагальність вирішення проблеми унормування процесу, спрямованого на формування культури академічної доброчесності.

Підсумком багаторічної роботи депутатів, громадських діячів, освітян та науковців стало прийняття Закону України «Про академічну доброчесність» 18 грудня 2025 р. На законодавчому рівні здійснено важливі кроки, що повинні сприяти розвитку системи вищої освіти в Україні. Розглянуто значний комплекс морально-культурних, адміністративних положень та юридичних норм, які дозволяють налагодити механізми реалізації академічної доброчесності у вищій освіті [4].

Актуалізує проблему дотримання академічної доброчесності запровадження дистанційної форми навчання у багатьох закладах вищої освіти, що пов'язано з карантинними обмеженнями, спричиненими поширенням COVID-19. Наразі, внаслідок війни російської федерації проти України, використання дистанційної форми навчання стало повсякденною справою. Відсутність живого контакту між студентами та викладачами, спілкування за посередництва технічних засобів, нестабільний Інтернет-зв'язок, постійні перерви під час оголошення тривоги та перебування в укритті усе більше породжують нерівний доступ до джерел інформації. Такі освітні алгоритми, що супроводжуються стресовими ситуаціями, ведуть до емоційного виснаження студентів та викладачів, зниження вимогливості та відповідальності, орієнтують на виконання освітньої програми усіма можливими методами і засобами. Відбувається поглиблення знайомства викладачів, науковців та студентів з науковими ідеями, висвітленими в широкому просторі Інтернет. Вільний доступ здобувачів вищої освіти та часткове чи повне копіювання ними чужих робіт з простору Інтернет без вказівки на автора здебільшого вважається нормою, адже дозволяє зменшити інтелектуальні затрати на підготовку до занять, виконання практичних завдань, проведення наукової роботи в умовах невизначеності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування та забезпечення академічної доброчесності у вищій освіті в Україні досить широко висвітлена в академічній літературі. Зокрема, вона стосується питання концептуалізації, етапів історичного розвитку, проблеми нормативного закріплення та реалізації академічної доброчесності. Аналізуючи нормативні документи, декларації, хартії та кодекси академічної поведінки та особливості функціонування відносин між членами освітнього співтовариства, побудованих на вільному обміні ідеями, професійному самовдосконаленні, дослідники намагаються показати вплив цього явища на якість української вищої школи.

Правові аспекти функціонування інституту академічної доброчесності в освіті є предметом наукових розробок таких авторів, як: О. Аврамова, О. Бернацький, В. Буяк, В. Вакулук, А. Грубінко, А. Гуржій, Є. Дуліба, Д. Казначєєва, Л. Крупнова, Н. Кузнєцова, А. Куліш, А. Мельниченко, С. Олейников, В. Теремецький, Я. Тицька, Г. Ульянова та ін. Філософсько-етичні аспекти концепту академічної доброчесності розкрито М. Бойченком, О. Висоцькою, Ю. Калиновським, Н. Хамітовим та ін.

Реалізації принципів академічної доброчесності в сфері освіти приділяють: А. Артюхова, А. Добко, Л. Єфименко, Д. Загірняк, І. Назарова, Є. Ніколаєва, В. Ромакіна, В. Сацук, Т. Яворська, Т. Ярошенко та ін. Дослідженням особливостей використання в освіті штучного інтелекту присвятили свої роботи: Н. Бордюг, Н. Василенко, Н. Волкова, С. Горчинський, О. Гуменний, А. Гурін, О. Ільченко, Н. Карпенко, Л. Карташова, І. Красильникова, Л. Міронєць, Е. Остапенко, Н. Педченко, О. Рудич, В. Стрілець, С. Толочко, Л. Чередник та ін.

Науковці-педагоги приділяють значну увагу аналізу практичного досвіду формування нормативної бази дотримання академічної доброчесності в окремих закладах вищої освіти (ЗВО) та при підготовці фахівців із різних галузей знань. Освітяни одностайно підтримують думку, що дотримання академічної доброчесності є морально-ціннісним підґрунтям ефективного та якісного функціонування вищої освіти в Україні.

Аналіз науково-педагогічної літератури засвідчує значну зацікавленість до даної проблеми іноземних науковців: С. Б'єлобаба, Т. Ванг, С. Вокер, І. Глендіннінг, Дж. Гобсон, Г. Джейкобс, М. Джонс, А. Келлі, Дж. Кер, Д. Коттон, П. Коттон, Я. Крав'яр, Т. Ланкастер, А. Лівен, Б. Лунд, П. Маклоклан, П. Павлетич, З. Реза Хан, В. Ренандя, Дж. Роу, М. Салліван, Р. Сантос, Т. Фольтинек, Л. Шерідан, Дж. Шипуей та ін.

Метою статті є аналіз академічної доброчесності в сучасних умовах розвитку вищої освіти в Україні, пов'язаними з її реформуванням та інтенсифікацією використання цифрових технологій в освітньому процесі та науково-дослідній роботі.

Методологія дослідження. Дослідження базується на аналізі сучасних теоретичних концептів вітчизняних філософів, педагогів та юристів, що розглядають найбільш актуальні питання формування академічної доброчесності у вищій освіті в Україні. Для досягнення визначеної мети статті використано комплекс загальнонаукових теоретичних методів дослідження. Обґрунтовано теоретико-методологічні засади дослідження проблеми формування культури академічної доброчесності. Проведено аналіз нормативної та наукової літератури з проблеми дослідження, узагальнення теоретичного матеріалу, використано описовий метод для характеристики практичного досвіду розв'язання поставленої проблеми.

Наукова новизна. У статті з'ясовано, що формування академічної доброчесності є важливим пріоритетом для системи вищої освіти в Україні її якісного функціонування та конкурентного представлення в світовому освітньому просторі. Доведено, що ефективність культури академічної доброчесності залежить від рівня дотримання морально-етичних принципів, виконання норм законів та здатності усіх учасників освітнього процесу перетворити зовнішній контроль на власні внутрішні переконання доброчесності.

Результати дослідження. Стратегічними пріоритетом вищої освіти в Україні є інтеграція в європейську освітню спільноту. Формування академічної доброчесності у різних країнах світу, перш за все західноєвропейських, відбувалося тривалий час на основі традиційних культурних цінностей та етичних норм. Цей складний шлях вироблення власної моделі правової культури академічної доброчесності полягав в акумулюванні власного досвіду правових відносин в освітній та науковій сферах [1].

Європейська практика впровадження стандартів академічної доброчесності відбувається через поєднання освітніх цінностей та професійних стандартів і їх трансформації у практичний інструмент правової етики. Дотримання академічної доброчесності забезпечується міжнародним та державним правом, етичними кодексами та внутрішніми положеннями університетів. Кодекс академічної етики базується на фундаментальних принципах верховенства права та зорієнтований на розвинуту якісну професійну правову допомогу у дотриманні стандартів академічної доброчесності. Визначальними в цьому процесі на законодавчому рівні є положення законів про авторське право та інтелектуальну власність. Тобто у праві європейських країн плагіат розглядається як форма порушення авторського права, що стосується незаконного відтворення твору, привласнення авторства, використання твору чи окремих ідей без дозволу автора тощо [3].

Переймаючи європейський досвід в цьому процесі, ми йдемо дещо іншим шляхом, адже в національному чи загальноєвропейському законодавстві не йдеться конкретно про плагіат чи інші форми академічної нечесності. За рекомендацією Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти усі ЗВО розробили та впровадили внутрішні університетські положення та кодекси, які спрямовані на протидію порушенням академічної доброчесності. Для попередження порушень академічної доброчесності ЗВО проводять регулярні заходи, що полягають в інформуванні всіх учасників освітнього та наукового процесу про сутність академічної доброчесності, норми закону, що стосуються порушення академічної доброчесності та можливі санкції в результаті виявлення порушень.

Сьогодні кожен ЗВО впроваджує власну систему забезпечення морально-етичних та правових принципів академічної доброчесності. Розроблена політика академічної доброчесності окремих закладів вищої освіти виступає вагомою складовою академічного успіху, безпосередньо спрямована на формування фахівців, що відповідають вимогам суспільства для його економічного та соціального зростання. Адже академічна недоброчесність переважно є явищем закритих академічних спільнот. Тому вища школа намагається бути не бізнес-проект, а продуманою реалізацією комплексної кадрової політики. Суб'єкти освітнього процесу повинні бути впевненими, що лише стратегія дотримання принципів академічної доброчесності гарантуватиме повноцінне забезпечення освітнього процесу та конкурентної науково-дослідної роботи.

Широке осмислення проблеми академічної доброчесності спонукає задуматися над питанням, на скільки освітнє і наукове середовище може бути охарактеризоване як недоброчесне. У дослідженнях вітчизняних авторів, як і в національних засобах масової інформації, рідко обговорюється питання порушення академічної доброчесності. А прийняття низки нормативних документів з академічної доброчесності від рівня законів України до внутрішніх положень закладів вищої освіти ще не засвідчує про вирішення означеної проблеми.

Окремо слід зауважити про міру довіри до використання технічних засобів перевірки науково-дослідної роботи суб'єктів вищої освіти. Для перевірки рукописів наукових праць, навчально-методичних розробок, дисертацій, кваліфікаційних робіт на наявність академічного плагіату університети використовують різні комп'ютерні програми. Саме аналітичні звіти «антиплагіатних» програм дедалі частіше виступають основною частиною системи контролю, впливаючи на сприйняття академічної чесності як соціальної норми. Такі процедури породжують дискусію щодо технічної сторони перевірки та об'єктивності висновків з приводу оцінки індивідуальної творчої роботи суб'єктів освіти і науки. Безперечно проблема академічної недоброчесності не може бути вирішена виключно шляхом технічного контролю, що визначається у відсотках оригінальності тексту. Статистика, запропонована комп'ютерними перевірками, підлягає експертній оцінці рецензента та наукового керівника. Тож, науковий керівник не лише мусить консультувати здобувачів вищої освіти різних рівнів у процесі роботи над дисертаційними, магістерськими та бакалаврськими роботами, написання наукових статей та тез, а й бути першим рецензентом. Він повинен постійно слідкувати, наскільки молоді науковці виконують роботу самостійно, дотримуючись принципів академічної доброчесності.

На майбутнє вищої освіти суттєво впливають реформи та зміни усіх ланок освітньої системи і перш за все середньої. Вища освіта – це лише складова великої освітньої системи, що сформувалася в Україні. І студентами відповідно стають ті молоді люди, які були підготовлені до цього життєвого етапу в школі. Ідея Нової української школи передбачає, що виховний процес орієнтуватиметься на морально-етичні цінності, а діти з перших днів навчання мають розуміти важливість дотримання принципів академічної доброчесності. Адже у молоді, яка незаангажована консервативними морально-правовими постулатами і надзвичайно швидко адаптується до використання нових технологій та мережі Інтернет, формується неусвідомлене порушення академічної доброчесності. Велика спокуса списування веде до вироблення звички видавати чужі роботи за власні під час підготовки домашніх завдань, виконання самостійної роботи, контрольних заходів та сприяє фальсифікації реальних освітніх досягнень учнів. Вони ще не в повній мірі усвідомлюють необхідність власної трудомісткої діяльності у навчанні. До речі, це стосується не тільки невстигаючих, а тих, які мають високі бали, вважаючи, що окремі роботи, наприклад з нецікавих предметів, можна запозичити та видати як власні. Крім того, багато завдань, брак часу на їх виконання та практично відсутність відпочинку підштовхує учнів до такої роботи, адже, звернувшись до мережі Internet, можна віднайти відповіді на будь-які завдання, штучний інтелект запропонує найкращий варіант вирішення проблеми тощо [2].

Отже, уже школа закладає основи академічної доброчесності, формуючи поняття інтелектуальної власності та проявів плагіату, сприяючи аналізу інформації, отриманої з мережі Інтернет. Адже присвоєння чужих результатів нівелює пошукову та творчу діяльність молодих особистостей, позбавляє освітній процес результативності. Спонукають до такої справи і вчителі, які формально відносяться до перевірки виконання додаткової роботи учнів, яка подається у формі рефератів, проєктів, презентацій тощо, за які школярі отримують додаткові, переважно високі бали-оцінки. Тому студенти, вчорашні школярі, часто не розуміють, що для досягнення мети потрібно змінювати відношення до навчання, адже формування нових компетентностей – це складна, наполеглива праця [2].

Інструментарій, обраний освітянами, не буде дієвим, якщо не окреслити принципово важливу даність – відповідальність за порушення академічної доброчесності. Це повинні бути не просто окремі статті закону, положень чи інструкцій, а конкретні приклади карності та покарання. Тому ЗВО повинні створити таку модель академічної підтримки, яка забезпечить консультування студентів та вчених, підтримку у формуванні культури відповідальності, яка матиме суттєвий суспільно-значимий вплив для усунення повторних діянь схожого ґатунку.

Одна з найбільш дискусійних тем у сучасному академічному середовищі – це використання штучного інтелекту (ШІ) у ЗВО. Вітчизняні вчені, педагоги, керівництво в сфері освіти і науки зосередились на огляді позитивного використання ШІ у вищій освіті, що охоплює великі можливості для персоналізації навчання. Платформи здатні аналізувати успішність студентів та пропонувати додаткове опрацювання матеріалів, де є прогалини у навчанні. ШІ дозволяє ефективно складати тести для перевірки знань студентів, що звільняє час викладачів для наукової роботи та індивідуальних консультацій. Підготовка студентами та викладачами презентацій, пошуку літератури, генерація тексту тощо, не є забороненими. Чи не найголовніше для сучасних здобувачів вищої освіти і викладачів-науковців підбір необхідної джерельної бази на іноземній мові, допомога в перекладі, виправлення стилістики, виокремлення головних ідей відомих вчених та форматування бібліографії за міжнародними стандартами. Такі процеси цифровізації освіти за допомогою ШІ українському контексті мають стратегічне значення. Дистанційна форма навчання в умовах війни з використанням різних платформ ШІ

допомагає забезпечити безперервність навчання, автоматизуючи частину комунікації. А інструменти перекладу допомагають студентам та вітчизняним науковцям швидше та глибше познайомитися із новими світовими досягненнями та інтегруватися у світовий науковий простір. Оскільки використання ІІІ є масовим і перспективним явищем, багато закладів вищої освіти розробляють власну політику використання штучного інтелекту для академічної діяльності в межах принципів академічної доброчесності [4].

Використання ІІІ наразі є і серйозним викликом для академічної доброчесності. Провідні університети світу уже сьогодні схилиються до часткової відмови від використання ІІІ. Оскільки студенти часто використовують ІІІ для генерації робіт без належного осмислення, це ставить під загрозу формування компетентностей критичного мислення. Використання ІІІ дозволяє не лише швидко знаходити інформацію для виконання завдань і підготовки до занять, а й опрацьовувати іншомовні дослідження без знання іноземних мов та використовувати переклад для доступу до ширших масивів знань. Не зважаючи на значні можливості цифрових словників, вони не завжди дозволяють зрозуміти суть основних фахових термінів технічно перекладених з іноземної мови на українську і навпаки [4].

Тому розробка правил етичного використання ІІІ полягає в усвідомленні значення власної інтелектуальної праці людини. Адже ІІІ здатен автоматично генерувати текст, пропонує різні інтерпретації актуальних питань без належного зазначення авторства. Він може трансформувати раніше видані роботи з метою створення вигляду нової публікації або для написання кваліфікаційної роботи, оминаючи перевірку на плагіат доступними програми, якими забезпечені університети. ЗВО змушені переходити від виконання письмових завдань, які легко згенерувати, до усних іспитів та дискусій, створення практичних творчих проєктів тощо. Отже, штучний інтелект може і суттєво покращити якість вищої освіти, і створити нові виклики для академічної доброчесності.

Трансформації вищої освіти в Україні у всіх її проявах відображають сучасні тенденції розвитку світу. Новітні технології та штучний інтелект є надбанням усього людства, тож провідні фахівці-педагоги, керівники освітньої сфери мусять створювати такі завдання і форми звітності усіх учасників освітнього процесу, щоб унеможливити конкуренцію людини і штучного інтелекту. Суперництво за кількісними показниками та рейтингами за результатами науково-дослідної роботи повинно відбуватися за такими загальними правилами, що не стимулюватимуть до перевидавання власних робіт та не сприятимуть запозиченню чужих досягнень в освітній та науковій сфері. У сучасному суспільстві формується нова концепція пізнання, що виявляє такі якості суб'єкта освіти, як унікальність, самосвідомість, творчість, здатність працювати в умовах невизначеності, усвідомлюючи значення результатів власної інтелектуальної діяльності для суспільства.

Висновки. Формування академічної доброчесності є важливим пріоритетом для системи вищої освіти в Україні. Цей процес відбувається через продукування процедур та створення умов, які б не потребували вдаватися до академічної нечесності, виконуючи роль соціального контролю. Її ефективність залежить від рівня дотримання моральних правил, виконання норми закону та обов'язковості санкції як форми покарання. Водночас, лише здатність усіх учасників освітнього процесу перетворити зовнішній контроль на власні внутрішні переконання дозволить досягти культури доброчесності в освітньо-науковій сфері.

Академічна доброчесність, що виражена у формі норм і дозволів, заборон і санкцій, охоплює етичні й онтологічні виміри поведінки суб'єктів вищої освіти, впливає на формування їх професійної етики. Вона визначає риси академічного мислення суб'єктів освітнього процесу, методологію науково-дослідної роботи вченого, їх практичну діяльність та усвідомлення можливих наслідків. Оскільки академічна доброчесність має делікатну природу, що ускладнює визнання фактичних правопорушень, в юридичній царині найближчим часом повинні з'явитися праці, які будуть розглядати результативність законотворчих ініціатив реалізованих у Законі України «Про академічну доброчесність».

References

1. Gallant T.B. Academic Integrity in the Twenty-First Century: A Teaching and Learning Imperative. ASHE higher education report. 2008. No. 33 (5). pp. 1-143. [in English].
2. Бобровський М., Горбачов С., Заплотинська О. Рекомендації до побудови внутрішньої системи забезпечення якості освіти у закладі загальної середньої освіти. Київ: Державна служба якості освіти, 2019. 240 с.
Bobrovskiy M., Horbachov S., Zaplotynska O. Rekomendatsii do pobudovy vnutrishnoi systemy zabezpechennia yakosti osvity u zakladi zahalnoi serednoi osvity [Recommendations for building

- an internal quality assurance system in a general secondary education institution]. Kyiv: Derzhavna sluzhba yakosti osvity, 2019. 240 p. [in Ukrainian].
3. Європейський кодекс дослідницької доброчесності. URL: <https://allea.org/wp-content/uploads/2024/09/CoC2023-Ukrainian.pdf> (дата звернення: 15.03.2026). Yevropeyskyi kodeks doslidnytskoi dobrochesnosti [The European Code of Conduct for Research Integrity]. URL: <https://allea.org/wp-content/uploads/2024/09/CoC2023-Ukrainian.pdf> (accessed: 15.03.2026). [in Ukrainian].
 4. Про академічну доброчесність: Закон України від 18.12.2025 № 4742-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20#Text> (дата звернення: 15.03.2026). Pro akademichnu dobrochesnist: Zakon Ukrainy vid 18.12.2025 № 4742-IX [On Academic Integrity: Law of Ukraine dated 18.12.2025 № 4742-IX]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20#Text> (accessed: 15.03.2026). [in Ukrainian].

Kyslyi Anatolii

<https://orcid.org/0000-0001-8988-8242>
Researcher ID 0107511

*Doctor of Philosophical Sciences, Associate Professor,
Professor of the Department of Philosophy and Cultural Studies
Т.Н. Shevchenko National University «Chernihiv Colehium»
(Chernihiv, Ukraine) E-mail: a.kysliy@ukr.net*

ACADEMIC INTEGRITY IN THE MODERN HIGHER EDUCATION SYSTEM IN UKRAINE

The article examines the issue of academic integrity, which is relevant for the educational and scientific community. It is found that the European integration vectors of the development of Ukraine and, accordingly, domestic higher education have prompted reforms and changes in legislation in this area. Ukraine is actively participating in pan-European trends in education and the principles of academic integrity as part of the legal culture of the modern civilized world.

The purpose of the article is to analyze academic integrity in the modern conditions of the development of higher education in Ukraine, associated with its reform and intensification of the use of digital technologies in the educational process and scientific research.

Research methodology. The study is based on the analysis of modern theoretical concepts of domestic philosophers, teachers and lawyers, who consider the most relevant issues of the formation of academic integrity in higher education in Ukraine. To achieve the stated goal of the article, a complex of general scientific theoretical methods of analyzing normative and scientific literature and generalizing theoretical material was used.

Scientific novelty. The publication found that the formation of academic integrity is an important priority for the higher education system in Ukraine, its qualitative functioning and competitive representation in the global educational space. It is proven that the effectiveness of the culture of academic integrity depends on the level of compliance with moral and ethical principles, compliance with legal norms and the ability of all participants in the educational process to transform external control into their own internal beliefs of integrity.

Conclusions. The formation of academic integrity is an important factor in the qualitative development of higher education in Ukraine. This process occurs through the production of procedures and the creation of conditions that would not require resorting to academic dishonesty, performing the role of social control. Academic integrity, expressed in the form of norms and permissions, prohibitions and sanctions, covers the ethical and ontological dimensions of the behavior of higher education subjects, affects the formation of their professional ethics.

Keywords: *academic integrity, Law of Ukraine «On Academic Integrity», plagiarism, higher education in Ukraine.*

Стаття надійшла до редакції 18.03.2026

Рецензент: доктор філософських наук, професор **Олександр Чорний**